

Žigis i Navidanské parka

Ateit vakars ūkanuots,
Baisē šēlts ē darganuots.
Veizo, a nebus tiktā lītaus –
Vēsa žīgi ons sogriaus!
Bet perkūns nesobrazdiejē –
Tīlē ožpečkie siediejē.
Rīta meta atsēkielīau,
Dounas, mesuos prēsēdiejau,
Ē važioujem sau i žīgi.
Mes turistā kāp pasiotē,
Veizas ne vēina bobotē,
Nesēdairuom i šalis,
Da po mašēna kas palīs.
Bet jau parks šētā matītē
Vēsū veidā džiaugsmo švēit.
Vo tu miediu tēn galībē,
Vo tu lapu tēn mondrībē:
Ē badītu, ē karpītu, vēsokiausiu nemaītū.
Vēina prūda vēdurie
Plaukiuo golbēs ondinie
Ē žovelēs gaudinie.
Aš pagautē anas nuoriejau
Ēr i prūda irēitiejau.
Kapanuojaus ē šaukiau –
Niekor nevažiousio aš daugiau,
Bet atbiega Iziduorielis
Ēr ēšgelbiejē muni vaikielis.
Paskou vēriem ne bolvīnē,
Bet skaniausē rūgštīnīnē,
Prisivalgiem, prisigieriem,
Pu kiluograma daugiau svieriem.
Saulē goltē taisuos jau,
Vo aš pasmakrē kasau –
Laiks ē nomēi jau važioutē,
Ka gīvē tebesam, žēnē doutē.
Daina traukdamē pardulkiejuom,
Lig pat posdēinē guliejuom...